

22/12/2015

Recull de Premsa

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

accesso
INTELLIGENCE TO SHINE

INDEX

PREMSA

2

INTERNET

37

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

accesso

INTELLIGENCE TO SHINE

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
22/12/15	NeUS Bonet Degana del Col·legi de Periodistes: "S'HA DE REIVINDICAR EL PERIODISME LOCAL" / El Punt avui - Suplement	6	2

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
22/12/15	LAURA CIOLI: «NUESTRAS MARCAS EN ESPAÑA SON CLAVE PARA RCS MEDIAGROUP» / El Mundo	9	1
22/12/15	UNA TELEVISIÓ PENSADA PER INFORMAR / El Punt avui -Suplement	10	1
22/12/15	UN DIARI, DUES ÀNIMES / El Punt avui -Suplement	11	3
22/12/15	L'ECONÒMIC, ANÀLISI I PROXIMITAT / El Punt avui -Suplement	14	1
22/12/15	AMB LA MILLOR INFORMACIÓ NACIONAL / El Punt avui -Suplement	15	2
22/12/15	L'ACTUALITAT, A FONTS A PRESÈNCIA / El Punt avui -Suplement	17	1
22/12/15	Quimet Fité. EMOTIU ADÉU A TOT UN REFERENT DEL PERIODISME / Diari de Sabadell	18	2
22/12/15	EN ANGLÈS, SI US PLAU! / El Punt avui -Suplement	20	2
22/12/15	SAMI KLEIB, PERIODISTA I INVESTIGADOR LIBANES, "NI AL-ASSAD NIL'OPOSICIÓ NO SÓN INNOCENTS" / La Vanguardia.cat	22	1
22/12/15	UN 'NOU' DIARI PER A UN NOU PAÍS / El Punt avui -Suplement	23	2
22/12/15	LA REFERÈNCIA EN CATALÀ / El Punt avui -Suplement	25	2
22/12/15	Ricardo Acirón (1943-2015). MAESTRO DE PERIODISTAS CANARIOS / Abc	27	1
22/12/15	MÉS A PROP QUE MAI / El Punt avui -Suplement	28	4
22/12/15	UN WEB RENOVAT / El Punt avui -Suplement	32	2
22/12/15	La final del Mundial va ser més vista per 8TV que per Telecinco / Ara	34	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
22/12/15	VÍCTOR URRUTIA DEJA VOCENTO Y COCA-COLA IBERIAN PARTNERS / El Economista	35	1
22/12/15	RÈCORD AMB 48.745 VISITANTS AL 'WORLD PRESS PHOTO' / Segre	36	1

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

24 EL PUNT AVUI+

Neus Bonet Degana del Col·legi de Periodistes

"S'ha de reivindicar el periodisme local"

GEMMA BUSQUETS

● Un company em comentava fa poc que estem en un moment per fer el millor periodisme però també el pitjor.

Crec que tenim a l'abast, si em parles d'eines tecnològiques, fer el millor, i si em parles estrictament de deontologia professional, també. Falta que ens hi posem i recuperem la manera de treballar de sempre, perquè a vegades la tecnologia el que ens ha portat és a distreure'ns una mica de la feina que hem de fer, la qual és no quedar-nos a la taula, per més facilitats tecnològiques que tinguem, sinó sortir al carrer i parlar amb la gent. Fa poc, en el lliurament del premi Vázquez Montalbán que vam atorgar al periodista Andreu Missé, ens deia: "Tranquils, que aquest ofici no s'acaba" i recordava que Vázquez Montalbán escoltava més que no parlava. Al final es tracta d'això, de sortir al carrer, de saber què passa i prendre el pols. Missé també va fer una altra reflexió que em va agradar molt i és la següent: "És la nostra feina que, en una entrevista, el personatge estigui incòmode, li ho posem difícil." No hem d'estar bé amb els poders econòmics i polítics sinó que hem de burxar perquè la gent que ens llegeix, ens veu o ens escolta tingui, no la veritat absoluta, que no existeix, sinó el dibuix real de la situació.

La solució és sortir al carrer? Dignificar el periodisme és extirpar segons quines males rutines de les redaccions?

Estem parlant d'una redacció convencional d'una tele, ràdio o diari, que cada cop n'hi ha menys. Fa uns tres anys, el catedràtic de periodisme de la Universitat Ramon Llull (URL) Josep Lluís Micó va fer un estudi en el qual deia que només un de cada quatre periodistes treballarà en una redacció convencional. Per què? Perquè ara no es contracta, la crisi s'ha emportat les estructures que havien funcionat als anys vuitanta i noranta. I els professionals s'han establert bé com a autònoms, fer de *community manager*... la redacció tal com la coneixem serà cada cop menys freqüent. Per altra banda, seria molt diferent que m'haguessis enviat el qüestionari per demanar que et contestés les preguntes i, en

canvi, ens hem trobat i fas l'entrevista cara a cara, en el marc de la seu del Col·legi de Periodistes.

En definitiva, recuperar les maneres de fer de sempre

Les de sempre. I fer, crear contactes. No esperar la nota de premsa que ens arriba i amb tota la legitimitat és interessada. De fet, la majoria d'informació que rebem és interessada, per això hem de recuperar els contactes, les fonts, però sobretot prendre el pols al carrer, que és el que heu fet en El Punt Avui i ara també en aquesta nova aposta. Fa molt poc temps, deu fer cosa d'un any, l'informe de la BBC sobre el futur assegurava que el periodisme existirà per la informació local, de proximitat. Per què? Perquè la notícia del que passa a la Xina, el que diu *Al Jazeera* ho tens de seguida, en canvi és molt més difícil saber què ha passat al costat de casa.

Un president del CAC va dir en una ocasió que era molt més difícil publicar notícies sobre el teu poble que de la Xina.

Perquè al teu poble surts cada dia i et coneixen. Jo vaig començar als mitjans locals i tothom et qüestiona allò que has dit i per què ho has dit i don ho has tret i tenfrontes a les persones, però és un periodisme que serveix, és útil... també requereix una manera de fer molt curiosa.

De totes maneres la informació de proximitat, des de Barcelona, s'ha tractat des del folklorisme. Cal reivindicar una mirada local dins la globalitat?

Crec que sí, l'haurem de reivindicar. Quan tens un problema, el teu alcalde és l'estament més pròxim, més que el president de la Generalitat. La informació de proximitat és el que et dona la mesura de com vius, segons els teus paràmetres: de quins serveis disposes, dels centres d'atenció primària, de les escoles bressol...

És el periodisme que no surt a l'agenda oficial?

Et dona la notícia que no t'apareix a la tauleta o al mòbil. Molta gent se'n va a viure fora de la gran ciutat i cada cop més vol estar assabentada del seu municipi perquè hi està vinculada.

Quina radiografia fa del sector?

Jo vull ser optimista. Quan vaig començar, vaig tenir sort, va haver-hi algú que va voler fer mestratge amb mi, algú de la professió que va ser generós, i va ser en Carles Francino a Ràdio Reus: em va explicar tots els ets i uts d'aquesta feina, com es feien les coses, on s'havia d'anar... recordo que aprenies molt també a les redaccions escoltant els companys com parlaven per telèfon per aconseguir les informacions, quines preguntes es feien, com discutien també per enfocar els temes... Ara això s'ha perdut perquè no es contracta gent jove i els mestres se'ls ha jubilat; hi ha una interrupció generacional. I vaig entrar al Col·legi de Periodistes no com si fos un deure, però sí per ajudar amb el que es pugui la gent que comença. Però també la gent veterana que s'ha quedat al carrer i no té res. Hi ha el Centre de Formació que va com un tro: ve gent de la meua edat -faré 56 anys- que s'ha quedat al carrer i es vol posar al dia perquè no té habilitats digitals, o no sap què és fer de *community manager* i ha vist una oferta a la borsa. També hem creat una plataforma, Repor.cat, a partir d'unes beques, que funciona com una miniredacció digital: la gent jove cobreix els actes que organitzem i el millor tema el bonifiquem econòmicament; és

“
L'informe de la BBC sobre el futur assegurava que el periodisme existirà per la informació de proximitat

EL PUNT AVUI+ 25

La degana del Col·legi de Periodistes, fotografiada dijous 10 de desembre a la seu de Barcelona. JUANMA RAMOS

toça detectar quines fonts són bones i quines no. No tot és periodisme a les xarxes socials.

Twitter i Facebook han esdevingut com un gran quiosc virtual: cada cop més els usuaris no entren a la web del mitjà sinó que hi accedeixen a partir de la notícia enllaçada a xarxes.

És cert que arribes a més gent, tens més audiència, però també cada cop més és informació a la carta: l'audiència es fa la seva selecció informativa també. Al final els mitjans s'hauran de reconvertir. Ara els mitjans audiovisuals ho som tots, fins i tot els diaris. El que abans era 'la premsa' ara s'ha desdibuixat i s'ha barrejat perquè també inclouen vídeos en els webs. Crec que si ho sabem aprofitar és una bona manera d'arribar a la nostra audiència.

Estem en campanya. No hi ha voluntat política de posar fi als blocs?

No. Fa més de deu anys que al col·legi ens barallem amb aquesta qüestió. Si n'hi hagués ja s'hauria acabat. El que em fa gràcia és escoltar segons quins polítics queixar-se de tenir només tres minuts quan saben que s'haurien d'haver posat les piles per resoldre-ho. Els blocs són una anomalia democràtica a Europa, dit per la Federació de Periodistes Europeus, pel Parlament Europeu, per tothom... i no és una queixa gremial. Perquè vulnera el dret a la informació de la ciutadania. I sembla que als polítics ja els està bé. És com si els polítics et diguessin que no els agrada el que fas durant tot l'any i et controlen ara perquè en tenen l'oportunitat.

I s'erosiona encara més el mitjà públic?

Sí, es queixen que amb la nostra queixa perden credibilitat les informacions polítiques i nosaltres ens queixem que amb la seva ordre, mètode i organització fan perdre la credibilitat dels periodistes i també dels mitjans que estem obligats a fer-ho.

“

Ens toca detectar quines fonts són bones i quines no. No tot és periodisme a les xarxes socials

“

No hi ha mestratge a les redaccions: no es contracta gent jove i els mestres se'ls ha jubilat; hi ha una interrupció generacional

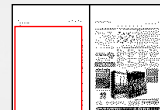
una manera d'incentivar i d'aprendre de la gent més gran que de tant en tant fa classes de mestratge com ara com s'entrena el criteri. Nosaltres l'hem entrenat perquè hem après dels companys i també per trajectòria.

Els periodistes han resistit diverses reconversions, sobretot els de la premsa. Internet ha canviat el paradigma. En quina fase estem, ara, amb la incidència de les xarxes socials?

Les xarxes socials són canals de comunicació, el que passa és que és un canal on hi ha molt de soroll. Saber destriar el que periodísticament és interessant i el que no és la nostra feina, sempre que lectors, espectadors i oients ho vulguin comprar. També hi ha un problema de credibilitat. Ara es vol participar, comentar la notícia, i les xarxes ho han afavorit molt. És bo que gent que no ho ha pogut fer mai s'expressi, digui el que pensa sempre que no hi hagi insults i no sigui anònim. A nosaltres ens

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

LAURA
CIOLI

Consejera delegada de RCS MediaGroup. Después de 40 días en su cargo, ha presentado el plan de negocio hasta 2018 del grupo accionista de referencia de Unidad Editorial, con el objetivo de sacar el máximo rendimiento a los activos de la compañía y en el que el mercado hispano tiene un peso clave en la generación de nuevos ingresos.

«NUESTRAS MARCAS EN ESPAÑA SON CLAVE PARA RCS MEDIAGROUP»

GEMMA MARTÍNEZ / JAVIER MONTALVO

MADRID

RCS MediaGroup –accionista de referencia de Unidad Editorial, editora de EL MUNDO, *Marca* y *Expansión*, entre otros medios– presentó ayer su plan de negocio hasta 2018, con tres grandes objetivos: asegurar su sostenibilidad a corto y largo plazo, sacar el máximo valor a los activos del grupo al mismo tiempo que realiza una transformación profunda del negocio y, por último, establecer bases sólidas para el crecimiento futuro. El proyecto se asienta sobre un incremento de los ingresos y de los márgenes, combinado con una reducción de costes persistente, una simplifica-

ción de la organización y una venta de activos no estratégicos. lencio por un largo periodo de tiempo. El mercado esperaba ese plan de negocio desde hace mucho tiempo. Lo hemos hecho en el menor tiempo posible para tenerlo a principios de año.

P.- Vistos los objetivos fijados y las tendencias actuales del mercado, ¿es ambicioso o realista?

R.- Creo que es ambicioso, pero, al mismo tiempo, pragmático y realista. No contempla grandes incrementos en los ingresos (1,5% anual acumulado) y sí relevantes ahorros de costes (60 millones de euros, 15 millones de ellos laborales repartidos en dos terceras partes en Italia y una tercera parte en España). Esperamos una cierta contracción del negocio tradicional, pero lo compensamos con nuestras marcas fuertes. Lo digital es muy importante en este escenario, pero habrá que ir más allá: nuevos canales, nuevas audiencias. Nuevos productos, nuevas integraciones verticales.

EJECUTIVA CON AMPLIA EXPERIENCIA TECNOLÓGICA

Laura Cioli es la consejera delegada de RCS MediaGroup desde el pasado noviembre, cuando sustituyó en el cargo a Pietro Scott Jovane. Licenciada en Ingeniería Electrónica por la Universidad de Bolonia, se incorporó a RCS procedente de CartaSi, compañía de la que era consejera delegada. También actuaba como vocal independiente en los consejos de Telecom Italia y Word Duty Free, entre otros. En el pasado Cioli trabajó en Sky Italia –fue su directora general de operaciones–, en ENI (vicepresidenta de Eni Gas & Power) y en Vodafone Italia (directora ejecutiva). Previamente había sido consultora en Bain&Company.

ción de la organización y una venta de activos no estratégicos.

Pregunta.- Cuarenta días en el cargo y acaba de presentar un plan de negocio a tres años. ¿Por qué era tan importante?

Respuesta.- Estábamos en deuda con toda la comunidad financiera, porque habíamos estado en si-

tenemos una cierta contracción del negocio tradicional, pero lo compensamos con nuestras marcas fuertes. Lo digital es muy importante en este escenario, pero habrá que ir más allá: nuevos canales, nuevas audiencias. Nuevos productos, nuevas integraciones verticales.

Tenemos cinco marcas estratégicas, tres en España y dos en Italia. Déjeme que lo diga claramente. Todas son clave. Además, hemos añadido nuevas vías de generación de ingresos en torno a tres líneas: eventos y nuevos formatos deportivos, proyectos en zonas de habla hispana y transformación de big data, en lo que Unidad Editorial ya tiene mucha experiencia.

P.- ¿Cómo valora el negocio en España antes de aplicar el plan, su punto de partida?

R.- EL MUNDO, *Marca* y *Expansión*, nuestras cabeceras principales, son grandes marcas, muy buenas y sólidas. Son algunas de las

EL MUNDO

más antiguas de nuestra cartera y están en un negocio en transformación. Lo que crece es la nueva actividad. Tenemos que construir valor alrededor de estas marcas. Eso y ninguna otra cosa más es lo que vamos a hacer con ellos. EL MUNDO, *Marca* y *Expansión* son muy fuertes. Igual que *Corriere della Sera* y

La Gazzetta dello Sport en Italia.

P.- En el caso de *Marca* se contempla una iniciativa para generar nuevos ingresos en Latinoamérica.

R.- Sí, es un periódico que ya ha demostrado ser una marca muy popular en Latinoamérica, a pesar de que no tiene una actividad específica allí. Creemos que tiene mucho

potencial ante los más de 500 millones de personas que hablan español en el mundo. Tiene valor tanto como cabecera en sí misma, como por los contenidos que allí puede generar. Esperamos desarrollar una oferta digital dirigida a Latinoamérica. Buscaremos para ello algún socio local.

P.- ¿Este proyecto es extrapolable a otros medios igualmente especializados como *Expansión*?

R.- La información económica es una de las cosas más interesantes que tenemos en el grupo. *Expansión* es una marca fantástica y estratégica. Vamos a invertir en ella porque es relevante. Y sí, también podemos evaluar si hay oportunidades de crecimiento para *Expansión*, si son sostenibles y razonables.

P.- ¿Y EL MUNDO?

R.- Es otro valor igual de sólido. Estamos, además, ahora en periodo electoral y el momento es muy interesante para una publicación como ésta. Es un activo fuerte y queremos construir valor a su alrededor. Hay muchas oportunidades, como productos innovadores para el lector y de servicio.

«HABRÁ UNA MAYOR INTEGRACIÓN ENTRE ITALIA Y ESPAÑA, ALGO QUE SÍ ES NUEVO PARA EXPLOTAR SINERGIAS»

P.- Entre los activos en venta está Veo Televisión.

R.- Sí, es un activo bueno, pero que no encaja en este negocio. Estamos dispuestos a negociar la venta de un 25% o un 100% siempre que el precio sea interesante. Tenemos muchas ofertas, tanto por el 25% como por el 100%.

MÁS ALLÁ DE LA ESTRATEGIA DIGITAL

El plan de negocio de RCS MediaGroup va más allá de una distinción estricta entre el negocio tradicional de medios de comunicación (principalmente impreso) y el digital. De hecho, la propia Cioli señala que «ya hemos hecho la

transformación del negocio impreso al digital».

Pero no sólo se trata de esto. «La estrategia digital es una pieza muy importante y trascendente dentro de un puzzle mayor, pero no esta sola, existen otras piezas». La ejecutiva italiana indica que «queremos generar vías de ingresos adicionales para nuestro negocio tradicional, no sólo a través de digitalización.

También buscamos más suscripciones en el quiosco».

Cioli pone otros ejemplos para generar más ingresos alrededor de sus marcas estratégicas: «Lanzar nuevos productos como ediciones hiperlocales o buscar otros públicos objetivos poco cubiertos ahora como los jóvenes». En el ámbito digital, la consejera delegada es partidaria de introducir muros de pago en

las webs de los medios del grupo. Inicialmente empezará por *Corriere della Sera* a finales de enero. Se estudiará más adelante si se aplica en España, pero no está definido. La ejecutiva asegura que las fusiones con otros grupos de comunicación en España «no están incluidas en el plan de negocio». El grupo prepara un nuevo organigrama que presentará en enero. «Habrá una

mayor integración entre Italia y España, algo que sí que es nuevo, para explotar sinergias, por ejemplo».

«Unidad Editorial continuará siendo la cabecera del negocio en España y retendrá la responsabilidad del negocio en España», señala Cioli, que también confía en cerrar cuanto antes un acuerdo con la banca para mejorar las condiciones de financiación de RCS. **G. M. / J. M.**

44 EL PUNT AVUI+

Una televisió pensada per informar

Des del 23 d'abril del 2014, quan va néixer oficialment El Punt Avui Televisió, oferim una mirada lliure i sobiranista del nostre país

LLUÍS MARTÍNEZ

“
L'emissora dedica espais puntuals que tenen una relació directa amb la informació del procés sobiranista

● Més de dues mil entrevistes, prop de 150 debats sobre fets i preocupacions de l'actualitat i dissenys de programes d'anàlisi política i social és un balanç molt resumit del que han estat els gairebé 20 primers mesos d'El Punt Avui, una emissora que va néixer fermament compromesa amb la llibertat, la democràcia i els interessos generals de Catalunya.

A diferència del que passa en altres grups de comunicació, la línia editorial de l'edició en paper, el web i la televisió és la mateixa; és a dir, hi ha un compromís amb el periodisme ben documentat i fonamentat en la independència, l'honestat i la defensa d'una Catalunya on es pugui viure en llibertat i amb dignitat.

El Punt Avui Televisió ofereix diversos programes. El més veterà és *L'illa de Robinson*, un magazín que dirigeix i presenta el periodista Eduard Bertraondo. L'espai sempre ha tingut dos blocs clarament definits: d'una banda, l'examen de temes d'interès general i no necessàriament d'èstricta actualitat, en diversos formats; i de l'altra, un debat d'una hora i mitja en què alguns contertulians parlen dels fets més destacables del dia.

Des de fa setmanes El Punt Avui Televisió ha començat un programa matinal que s'emet, també en directe, entre les 10 i les 12 del matí, i que està dirigit a un públic general. Es tracta de *Ben Trobats*, un magazín dirigit pels periodistes Clara Tena i David de Dios i amb una àmplia experiència televisiva que s'emet en directe.

Així, els espectadors d'El Punt Avui TV poden veure en aquest espai coproduït amb la Xarxa les històries de persones anònimes però que tenen una bona història per explicar, i també poden informar-

A dalt, un moment del consell de redacció per preparar el programa quotidià. A sota, un moment del programa *Ben Trobats*. JOAN MANUEL RAMOS / BENIMA BUSQUETS

se amb la crònica social i amb tertúlies de fets d'interès general. Al programa hi ha espais dedicats a la salut, la gastronomia, les noves tecnologies, la moda, l'humor i les tendències. S'acaba amb algun espectacle vinculat a alguna activitat de cap de setmana. *Ben Trobats*, a més, arriba a tot el territori amb les televisions de proximitat.

El format de *L'illa de Robinson* ha evolucionat amb els mesos. Si al principi cada tema es tractava amb entrevistes, ara es prefereix el debat. Des del mes de gener el programa convoca coneixedors i implicats perquè expressin el seu punt de vista sobre els fets que afecten la vida quotidiana.

Bona part de les qüestions que es tracten als debats provenen de dues fonts: els que proposa la redacció i els que suggereixen els espectadors de la televisió. *L'illa de Robinson* defuig la banalització dels fets i busca, a través de la selecció dels convidats, que hi hagi un debat seriós i informatiu.

El Punt Avui Televisió és una emissora eminentment informativa que, com el diari, aposta pel periodisme i fa periodisme. Per això, els primers minuts de *L'illa de Robinson*; abans del debat monogràfic, sempre es dediquen a repassar l'actualitat

del dia amb la cap d'informatius, la periodista Antònia Castelló. Més tard, cap a tres quarts de nou del vespre, ofereix un informatiu més llarg, d'uns 20 minuts, en què repassa detalladament tots els fets destacables de la jornada, amb una especial atenció als que afecten Catalunya.

La prioritat que es dona a la informació i l'actualitat té altres manifestacions. El director d'El Punt Avui, Xevi Xirgo, ha fet entrevistes a diverses personalitats de la política de Catalunya.

El programa té, a més, alguns microespais informatius. Actualment s'emet *Espanya ens estima*, en què es repassen fets que demostren que la catalanofòbia està en auge. També es pot veure *El món ens mira*, que examina l'interès que Catalunya, fa uns anys una desconeguda, desperta en la premsa internacional. I *La pissarreta d'en Parial*, en què el periodista i tertulià Vicent Parial analitza els temes d'actualitat.

Cada divendres, a les 10 de la nit, s'emet *Via Europa*, un programa fet als platós del Parlament Europeu. Hi ha més espais: *L'hora d'àngels*, una ferma aposta per la introducció de la tercera llengua a Catalunya, i un espai sobre religions, cada di-lluns.

Un diari, dues ànimes

“ L'aparició d'El Punt a Barcelona el 2003 és possible en part gràcies a la confluència de la voluntat de diverses editores

L'actual El Punt Avui sempre ha estat un mitjà que ha tingut la mirada posada en el país des del territori

ANDREU MAS

● Al darrere de tot diari hi ha una concepció de la realitat. Allò que en diuen una cosmovisió, o sigui una certa visió del món. Des dels inicis com a Punt Diari, els seus fundadors tenien el país al cap. Ara bé, no veien Catalunya com una realitat uniforme sinó com una rica i heterogènia amalgama de realitats, d'històries per explicar, amagades dins de cada poble i ciutat, en aquell moment, de comarques gironines. És per aquest motiu que de bon principi el diari mentalment és d'abast nacional, per bé que el pes informatiu està centrat a les comarques gironines.

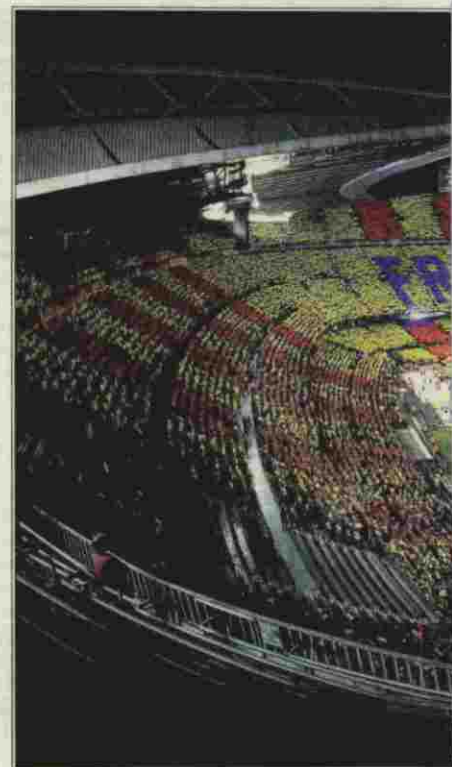
Fruit d'aquesta concepció d'un país fet d'una munió de realitats diverses, el primer número de Punt Diari, que surt al carrer el 24 de febrer del 1979, ja és un diari per edicions. Amb un preu de capçalera de 20 pessetes, arriba al lector en tres edicions diferents: una per a l'Alt i el Baix Empordà; una altra per al Gironès i la Selva i una darrera que inclou la Garrotxa, el Ripollès i la Cerdanya.

L'equip fundador del diari, però, ha de

fer marxa enrere l'endemà mateix, perquè problemes tècnics i de distribució, junt amb uns mitjans escassos, fan inviable mantenir l'esforç del primer dia. No serà fins al 30 d'abril del 1996 que els continguts de les comarques gironines es tornen a presentar en cinc portades i amb informació personalitzada. Les edicions són: Alt Empordà, Baix Empordà, Garrotxa-Ripollès-Cerdanya, Gironès-Pla de l'Estany i Selva. L'objectiu és fer més pròxim el diari als lectors, sense perdre les informacions de caire més general, que ocupen un espai més reduït.

COMENÇA L'EXPANSIÓ

El 1982, la direcció de l'empresa considera que ja ha arribat el moment de traspassar fronteres i fer un primer pas fora de les comarques gironines, on el diari s'ha consolidat. Des del novembre del 1982 es cobreix informativament la zona nord del Maresme i la informació es publica a l'edició de Girona. El primer gran pas, però, cap a la creació d'un diari nacional per edicions té lloc l'11 de setembre del 1994, quan veu la llum el primer número de l'edició del Barcelonès Nord, que cobreix

l'àmbit de Badalona, Santa Coloma de Gramenet, Sant Adrià de Besòs, Montgat i Tiana. Havien passat 12 anys des que es va començar a ultrapassar l'àmbit gironí. Ara bé, tot plegat agafarà un altre ritme un cop obert el diari al Barcelonès Nord. Cinc mesos més tard, el febrer del 1995, neix l'edició del Maresme, que es consolidarà com una de les més fermes fora de Girona.

El setembre del 1996 El Punt fa un dels grans salts territorials de la seva història. El diari desembarca a les comarques meridionals amb quatre edicions: Tarragona, Reus, Alt Camp-Conca de Barberà i Terres de l'Ebre.

Tres anys més tard, el 1999, El Punt ex-

“ El primer número de Punt Diari té tres edicions, però l'endemà n'han de fer una de sola per problemes de tota mena

El nostre mapa: els Països Catalans

Per a El Punt Avui, l'àmbit del domini lingüístic català continua sent un valor pel qual cal batal·lar. Cal garantir la protecció de la llengua i la cultura catalanes més enllà de les fronteres del Principat. Aquest compromís va ser físicament una realitat durant bona part de la vi-

da d'El Punt. El 2003 encara s'editaven dos setmanaris amb el nom d'El Punt, un al País Valencià i l'altre a la Catalunya del Nord. De fet, continuen sent una realitat com a diari digital a la xarxa. Al web d'El Punt Avui podreu trobar la informació sobre aquests territoris.

perimenta amb un nou model, el que anomenem "diari de ciutat". És així com el 2 d'octubre d'aquell any apareix l'edició d'El Punt de Rubí, hereva de la capçalera del setmanari *Rubricata* -així com el 1994 l'edició del Barcelonès Nord va créixer de la llavor de *Revista de Badalona* i el 1996 les edicions de les comarques tarragonines van emergir d'*El Pati de Valls*.

El 2003 és un any força mogut per a les edicions d'El Punt, n'apareixen de noves, altres es fusionen i finalment el 30 de novembre, per fi, El Punt inaugura la seva edició a la capital catalana, que comportarà per motius periodístics una cascada de canvis en les edicions de les comarques de Barcelona i Tarragona en els mesos a venir. Mesos abans de l'aparició a la capital de Catalunya, concretament l'abril del 2003, El Punt obre una nova edició que cobreix l'àmbit del Penedès i el Garraf i que porta per nom El Punt Penedès.

L'aparició d'El Punt a Barcelona és possible en bona part gràcies a la confluència d'un seguit de voluntats que cristal·litzen en la creació de l'empresa Comit Premsa BCN, que aglutina les editores d'El Punt, Regió 7, El 9 Nou i el diari digital Vilaweb. Per primer cop d'una manera indubtable la premsa comarcal unia esforços per fer possible un nou diari per a Catalunya, amb la voluntat de transformar el panorama comunicatiu català.

Aquesta convergència de forces produeix que El 9 Nou i El Punt decideixin fusionar en una sola edició les que cobrien, per vies diferents, el Vallès Occidental. Fruit d'aquestes sinergies neix El 9 Punt, que el 2003 acabarà convertint en El Punt del Vallès Occidental.

La reconversió de la cobertura territorial, en la recerca de la millor fórmula per fer el diari nacional per edicions, provoca que a les comarques de Tarragona es facin diversos processos de reconversió, deixant primer dues edicions, Camp de Tarragona i Terres de l'Ebre, i finalment una de sola per a tota la demarcació.

Leida és l'única de les quatre demarcacions catalanes que entre el 1979 i el 2015 no ha tingut cap edició, malgrat que

El gran mosaic promogut per El Punt Avui que es va desplegar en el Concert per la Llibertat al Camp Nou el juny del 2013. EFE

La primera edició fora de Girona serà la de Badalona, després vindran el Maresme, Tarragona, Rubí i el Penedès

30 EL PUNT AVUI+

A dalt, una jornada sobre el suro organitzada per Punt Diari a principis dels vuitanta amb la participació de destacats polítics del moment com ara Trias Fargas, Anton Cañellas, Carles Sentís i Ernest Lluch. A baix, un debat amb alcaldables a Figueres i recollida d'aliments per al Banc dels Aliments a l'antiga redacció d'El Punt Avui a Barcelona. SANTI MASSAGUER, QUIM PUIG I ALBERT SALAMÉ

“
Lleida és l'única de les quatre demarcacions catalanes on del 1979 al 2015 no s'hi obre cap edició tot i que hi ha un redactor

El Punt hi disposa de recursos humans en plantilla des del 2003.

A partir del 2003, les necessitats comunicatives dels lectors de l'edició de Barcelona acaben provocant que el conjunt de la direcció periodística d'El Punt es replantegi si el model de les edicions té sentit des del punt de vista informatiu o cal refundar-lo. El debat és apassionant i apassionat. D'entre totes les possibilitats que hi ha sobre la taula s'acaba imposant la tesi que una edició de caire nacional pensada amb mentalitat local és possible i que això no implica renunciar a l'ideal que ha conduït les passes d'El Punt fins al moment. També és cert que a mesura que apareixen noves edicions el procés de fabricació industrial es complica i s'encaixa innecessàriament en un context de crisi del sector i d'una crisi econòmica general que ha arribat per quedar-se.

El debat s'allarga fins que el 28 de novembre del 2009 –quasi sis anys exactes després de l'aparició de l'edició de Barcelona– Hermes Comunicacions SA, editora del diari, anuncia que adquireix el 100%

de les accions de Corporació Catalana de Comunicació SL. Ras i curt, materialitza la compra del diari Avui, nascut el dia de Sant Jordi del 1976.

No serà fins al 31 de juliol de 2011 que les dues capçaleres es fusionaran en una de sola, donant pas al gran diari nacional català: El Punt Avui. Que l'arbre no ens deixi veure el bosc, però: la compra de l'Avui no representa que El Punt renunciï a la seva ambició de bastir un diari nacional per edicions, ans al contrari. L'adquisició de l'Avui fa possible que es puguin expressar amb plenitud les dues ànimes del Punt Diari original, alhora que es completa la vocació de diari de referència de l'Avui. Els dos diaris junts, sota una mateixa capçalera, aconseguiran col·locar-se com el diari amb més audiència pensat, escrit i editat en català i com el tercer dels editats a Catalunya, desbancant d'aquesta posició el rotatiu *El País*, al qual deixen a una més que raonable distància.

La fusió de capçaleres acaba provocant, ara sí definitivament, que el conjunt d'edicions es reduïxin a dues: l'anomenada

edició nacional (que cobreix informativament i es distribueix a les demarcacions de Barcelona, Tarragona i Lleida) i l'edició de les comarques gironines, que manté els seus símbols d'identitat, atesa la seva rellevància, que recull la informació local i el seu indiscutible lideratge en aquest territori.

És, doncs, una etapa en què el diari reforça els seus atributs i en què cada cop de manera més clara es va reflectint que El Punt Avui té dues ànimes que, lluny de ser incompatibles, són complementàries. A l'edició nacional s'aposta per la secció de Ciutats, que recull la informació local i comarcal, mentre que a Girona la informació propera continua tenint un pes molt important. És una mostra més que l'esperit comarcal i local no s'ha perdut, senzillament està present de la manera més factible possible en cada cas, esperant el seu moment per tornar a recuperar una mica més de protagonisme, un espai propi. I aquest dia va arribar el juny passat, quan el diari va recuperar les edicions de Camp i Ebre, Maresme i Barcelona i va engegar, finalment, la de les comarques de Lleida.

Economia real Els temes de portada de L'Econòmic reflecteixen l'activitat productiva, industrial i de coneixement de Catalunya. L'ECONÒMIC

L'Econòmic, anàlisi i proximitat

RAMON ROCA

● L'Econòmic esdevindrà una publicació mensual a partir de gener, després de cinc anys i mig presentat com a setmanari d'informació i anàlisi sobre l'empresa. Amb la nova etapa, el tractament dels temes resultaran més propers i més profunds i analítics.

Per tant, el proper 10 de gener –el mensual econòmic, de color salmó, es publicarà cada segon diumenge de mes– es podran llegir els articles i reportatges que acompanyaran el diari El Punt Avui. Seran, en definitiva, uns continguts que ajudaran a entendre millor la informació diària presentada pel rotatiu català.

La voluntat de Tallers d'Iniciatives Editorials, l'empresa editora de L'Econòmic, és explicar als lectors tot allò que pugui ser d'interès econòmic arreu de les comarques catalanes però presentat d'una manera reposada, reflexiva i en profunditat. Per tant, no es tractarà tant de narrar l'actualitat del dia a dia sinó explicar per què passen certes coses i, sobretot, quines conseqüències podran tenir en el món empresarial i a la societat en general.

Una de les primeres característiques que es trobarà el lector és que la publicació tindrà més pàgines i més seccions. Concretament, disposarà de 64 pàgines per a cada edició. També hi observarà que els temes tindran una extensió més gran del que era habitual fins ara, però vindran marcats amb una compaginació i presentació amena que ajudarà a entendre amb més facilitat els temes publicats.

L'estructura bàsica del nou mensual de L'Econòmic començarà amb el tema de

El 'salmó' català, que esdevindrà un mensual a partir de gener, permetrà conèixer un tema en profunditat i els plans d'una dotzena de pimes

nou mensual que es publicarà el dia 10 de gener.

L'altra secció que ens diferencia d'altres publicacions és *Empreses*. De fet, en cada edició es podran conèixer els plans de futur, novetats, etcètera, d'entre 10 i 12 pàgines cada mes. Volem que siguin companyies de diversos sectors, amb una forta diversitat geogràfica i també amb un perfil diferent quant a la seva grandària. Volem fer tot el ventall: des d'un emprenedor, passant per una pime petita o mitjana, fins a l'empresa multinacional gran.

També publicarem una entrevista en profunditat en cada número. Disposarà d'un espai de tres a quatre pàgines i escollirem personatges que ens interpreten la situació econòmica –la industrial o la nova economia, no l'especulativa– o bé un personatge que ens expliqui els punts clau de la seva trajectòria directiva. També hi ha la secció pròpiament d'anàlisi i reportatge, en diem *Gran angular*. Aquí entrarem a fons en aquells sectors que aporten la major part de l'activitat econòmica de Catalunya. Hi haurà un apartat, *Eines*, en què detallarem aquella normativa, ajuts o aspectes professionals que puguin ser d'interès per a la pime catalana.

Però una de les seccions que de ben segur poden ser de més interès per al lector és la d'opinió. De fet, en cada edició es publicaran una quinzena d'articles de professors universitaris i experts del món econòmic que donaran la seva visió sobre les diverses tendències econòmiques.

Així, amb la millora constant de cada número d'aquesta publicació, volem arribar al màxim nombre de lectors per explicar-los l'evolució del teixit empresarial de la Catalunya del futur.

portada, en què es dedicaran entre cinc i sis pàgines. El contingut preveu entrar de ple en allò que tractem fins i tot amb la convicció de donar a conèixer aspectes desconeguts fins ara. Aquesta secció, el *Focus*, lligada amb la creativitat de la portada, hauria de ser un dels pilars clau del

“ En cada edició es podran llegir una dotzena d'empreses i idees emprenedores ”

32 EL PUNT AVUI

Via Lliure. Els grans esdeveniments dels últims anys han estat seguits amb tota mena de detalls per El Punt Avui.

QUIM PUIG

Amb la millor informació nacional

Un diari compromès que ha fet i fa una aposta decidida pels temes de país

PEPA MASÓ

● Es compleixen quatre anys de l'aliança de dues capçaleres històriques, una aliança que va donar com a fruit El Punt Avui, diari de referència i de proximitat al mateix temps que ha fet i fa una aposta clara, decidida i valenta per la informació nacional. El 31 de juliol del 2011 es va unir la millor tradició del diari Avui, degà de la premsa en català al carrer des del 1976, i d'El Punt, diari independent i comarcal que va publicar el seu primer número el 1979.

Com a resultat el lector té a les seves mans, des d'aquell dia, el bo i millor de les dues ànimes que representen El Punt i l'Avui, dues ànimes compromeses amb el seu públic i amb el país. ADN nacional i ADN territorial conflueixen en un únic

producte amb la voluntat de ser referents en qüestions d'abast nacional, territorial i també internacional.

L'ambició nacional, hereva de la tradició de l'Avui, és marca de la casa i respon al compromís inequívoc de l'editora del diari, Hermes Comunicacions SA, amb Catalunya, una nació que aspira a ser sobirana en un futur no molt llunyà. Per això té rellevància al nostre diari tot allò que succeeix a casa nostra, siguin fets referits a la política, la cultura, l'economia, siguin altres aspectes de la nostra vida social i quotidiana, com ara la sanitat, l'educació i la ciència.

En un moment en què paradoxalment s'imposa la globalització, a El Punt Avui mantenim l'aposta per informar puntualment i acuradament el nostre lector d'allò que li és més proper, d'allò que l'afecta d'una manera més directa com a ciutadà

d'un país que espera arribar a ser independent. I sempre amb la determinació infrangible de donar-li la millor informació nacional.

El Punt Avui és un diari compromès que ha fet una clara i inequívoca aposta editorial amb relació als temes de país, per la qual cosa la informació nacional se situa al principi de la publicació, juntament amb les aportacions d'opinadors i columnistes de referència als Països Catalans.

En coherència amb l'aposta editorial, els continguts de política tenen especial rellevància i ocupen les primeres pàgines del diari, on periodistes experts en la matèria analitzen amb cura i precisió l'activitat de les institucions catalanes, els partits polítics i la societat civil, amb l'objectiu d'informar al detall de tot allò que tingui a veure amb el procés encetat pel país ja fa uns anys, l'aposta per una Catalunya que

L'ambició nacional, hereva de la tradició de l'Avui, és marca de la casa

EL PUNT AVUI+
Dimecres, 11 de setembre del 2013. 40x 200x16. 1,20€

Fem-ho!

EDITORIAL El poble marca la via a seguir
Fem-ho. Fem-ho catalana. Fem-ho una vida. Fem-ho el nostre país. Fem-ho democràtic. Fem-ho una democràcia d'organització. Fem-ho el que cal fer per demostrar al món que hem parat de ser un país sense futur. Fem-ho les voluntats de decidir. Fem-ho. I fem-ho possible que els representants del poble siguin la força i la motivació necessàries per assolir-lo, i no l'altre. Per fer el que cal. Fem-ho. Fem-ho a la pràctica.

Avui amb el diari, per 9,95 euros. 'Llibres o mort'

EL PUNT AVUI+

Decidits

EL PUNT AVUI+

Situació límit

PROU - El govern prepara els pressupostos condicionals per Talon de Finançament - Dependència de sectors afectats que les reduccions concul que ara ja ho es pot trobar més DEFICIT - L'acompliment de l'objectiu de DEFICIT, Clau

DIVINE DESIGN

L'aposta decidida per la informació nacional i el compromís editorial amb una nació que aspira a ser sobirana, són evidents en les nostres portades. EL PUNT AVUI

EL PUNT AVUI+
Dijous, 14 de març del 2013. 40x 200x16. 1,20€

AVUI AMB EL PUNT AVUI
Puja la febre del 'runni'

Gir vaticà

CONCILI - L'argentin Jorge Bergoglio és elegit papa amb el nom de Francesc I

HISTÒRIC - Escollit per primer cop un jesuïta i llatinoamericà

Què haurà de fer el nou papa?

EL PUNT AVUI+
CATALUNYA LLIBERTAT

Es fa així

2.250.000

CO-REDACCIÓ PERIODICITÀ PÙBLICA I PRIVADA

EL PUNT AVUI+

Tragèdia

ANQUIETA ARMADA

Equip	Classe	Temp	Vel	Vel	Vel
AL 1024	Bombardier	11:30	11:30	11:30	11:30
FK 200	Boeing	11:30	11:30	11:30	11:30
FK 200	Boeing	11:30	11:30	11:30	11:30
FK 200	Boeing	11:30	11:30	11:30	11:30
FK 200	Boeing	11:30	11:30	11:30	11:30
FK 200	Boeing	11:30	11:30	11:30	11:30
FK 200	Boeing	11:30	11:30	11:30	11:30
FK 200	Boeing	11:30	11:30	11:30	11:30
FK 200	Boeing	11:30	11:30	11:30	11:30
FK 200	Boeing	11:30	11:30	11:30	11:30

“ Analitzem la política, l'economia, l'educació i la cultura en clau nacional

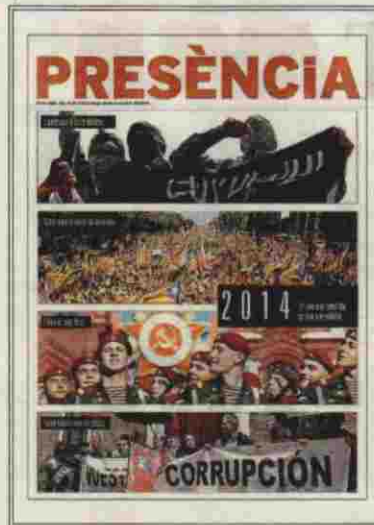
vól viure en llibertat. I això ho fem no només des de Catalunya, sinó també des de Madrid, posant el focus en tot allò que afecti les aspiracions sobiranistes del país. És també des d'aquesta perspectiva que analitzem el curs de l'economia, sempre en clau nacional, així com del món empresarial i sindical.

Aquesta visió nacional no ens ha de fer perdre de vista un món on es prenen decisions que ens toquen de ple. Per això la informació nacional l'acompanyem d'una altra de més global, gràcies a la feina que fan els corresponents que tenim a diferents punts d'interès del planeta: Brussel·les, París, Londres, Roma, Washington, Pequín,

Buenos Aires..., capitals on periodistes de la casa ens analitzen el que passa allà i que pot comportar un canvi en les nostres vides. Altre cop l'ADN nacional al servei de l'anàlisi i la rigorositat per facilitar al lector la millor informació nacional. Aquest ha estat, és i serà el compromís de l'editora amb el seu públic.

Portades de Presència d'aquest 2015, any en què la revista ha celebrat el cinquantenari. PRESÈNCIA

L'actualitat, a fons a Presència

MIQUEL RIERA

● Presència, la històrica capçalera de la premsa catalana que es difon amb El Punt des del 1982 i amb El Punt Avui des del 2011, es publicarà, a partir d'aquest gener, el primer diumenge de cada mes amb un nou format mensual que analitzarà l'actualitat a fons en cada número en amplis dossiers.

La revista també manté l'aposta per l'opinió i, com també ho farà El Punt Avui, hi dedicarà quatre pàgines obrint cada número. A les dues que el lector ja es troba ara per ara en obrir la revista –amb l'article del director, els personatges d'actualitat, l'A Favor En Contra, el dibuix de Puigbert, l'article de Xevi Planas i el *Filòsof de butxaca* d'Andreu Mas– se n'hi afegiran quatre més. En les dues primeres s'hi publicarà l'A cremallengües, de Joan-Lluís Lluís i els articles d'opinió de Carles Ribera i Tura Soler, mentre que les dues darreres estaran dedicades a un perfil a fons d'un personatge públic d'interès i un repàs als fets destacats dels últims cinc, deu o vint-i-cinc anys, a la secció de *L'hemeroteca*.

A continuació, el lector hi trobarà els amplis dossiers mensuals dedicats a l'anàlisi a fons des dos temes d'actualitat. Aquests ocuparan un mínim de vint-i-dues pàgines en què, a partir de reportatges, entrevistes i opinió, sofriran eines perquè el lector compregui millor qüestions d'actualitat.

En el primer número de la nova Presència, que sortirà publicat el dia 3 de gener, la revista se centrarà a analitzar com pot ser el nou 2016 a Catalunya en els àmbits de la política, l'economia, la cultura,

La revista, que es publicarà cada primer diumenge de mes, analitzarà l'actualitat en amplis dossiers

l'educació, la salut i l'esport, entre d'altres. A partir d'una trentena d'articles d'opinió, sofrirà al lector un àmplia panoràmica d'un any que pot ser clau en la història de Catalunya.

LES ENTREVISTES A FONS

La nova Presència recupera les entrevistes a fons a personatges de la vida política, econòmica i social del país i del món i ho farà en un format que és tot un clàssic en la històrica publicació. Així doncs, està previst que cada mes se'n publiquin dues. Aquest gener la primera de les entrevistes serà al polítològ francoalgerià Sami Nair, que analitzarà els reptes del gihadisme en un món globalitzat, entre altres qüestions d'interès.

L'altra entrevista serà a Xavier Baladía, descendent d'una de les grans nissagues de la burgesia catalana que, a través de la història del seu avi, ha retratat en un llibre l'època daurada de la classe alta de Barcelona de la primera meitat del segle vint.

A continuació de les entrevistes, Presència presentarà algunes seccions fixes que ja té i que, a partir d'ara, augmenten de paginació, amb quatre planes cada mes. Seran les de *Religió*, a càrrec de Mireia Rourera, *Gent*, a càrrec de Marijo Jordan, *Salut*, per Lluís Martínez, *Tecnologia*, amb Xavi Aguilar i *Món*, amb Ramon Rovira.

Aquesta part de la revista es completarà amb quatre pàgines de *Vistes fixes*, la secció en què es recolliran algunes de les fotografies més impactants del mes.

Finalment, la revista es tancarà amb els *Entreteniments*, una secció que és tot un clàssic de Presència i que inclou els *Enrevessats* i l'*Autodefinit*, a càrrec de Jordi Soler, i els *Escacs*, a càrrec de Jordi Escuder.

El Punt Avui Dossier

El Punt Avui Dossier serà una publicació especial dedicada a un sol tema d'actualitat que arribarà als lectors del diari l'últim diumenge dels mesos de gener, maig, juliol i octubre, que són els que tenen cinc diumenges. El de final de gener analitzarà "L'estat del món".

“ Presència recupera les entrevistes a fons a personatges de la vida política, econòmica i social catalana

L'església de Sant Oleguer es va omplir ahir a la tarda per donar l'últim adéu al Joaquim Fité, mort el passat dissabte a l'edat de 80 anys

FOTOS: LLUÍS FRANCO I D.S.

Tot un referent del periodisme esportiu. Així es podria resumir la trajectòria de Joaquim Fité, que ens va deixar el dissabte passat amb 80 anys després d'una llarga malaltia. Un home entregat en cos i ànima a la família i la seva professió vocacional des de molt petit. Encara que la seva gran passió va ser el Centre d'Esports Sabadell, el Quimet va escriure sobre tots els esports que han estat protagonistes a la nostra ciutat i molt especialment del món del motor. Ell va crear aquesta secció a Diari de Sabadell on va desenvolupar tota la seva vida professional fins a jubilar-se. Una pèrdua molt sentida com es va reflectir ahir en el seu adéu.

Emotiu adéu a tot un referent del periodisme

Ens deixa Quimet Fité després d'una gran trajectòria professional

PERE FIGUERAS

L'església de Sant Oleguer es va quedar petita ahir a la tarda per donar un emotiu adéu a Joaquim Fité Borguñó, mort el passat dissabte després d'una llarga i dura malaltia.

Familiars, amics i gent del món de l'esport i diferents entitats de la ciutat, van voler acomiadar al Quimet. Tampoc va faltar una important representació de l'àmbit periodístic encapçalada per 'Diari de Sabadell' on va desenvolupar tota la seva vida professional. Directius, treballadors, excompanys... De fet va començar a escriure cròniques en el setmanari 'Sabadell' i al cap d'uns anys ja es va incorporar al periòdic 'Sabadell' que l'any 1977 es transformaria en l'actual 'Diari de Sabadell', essent fins a 1998 el Cap d'Esports.

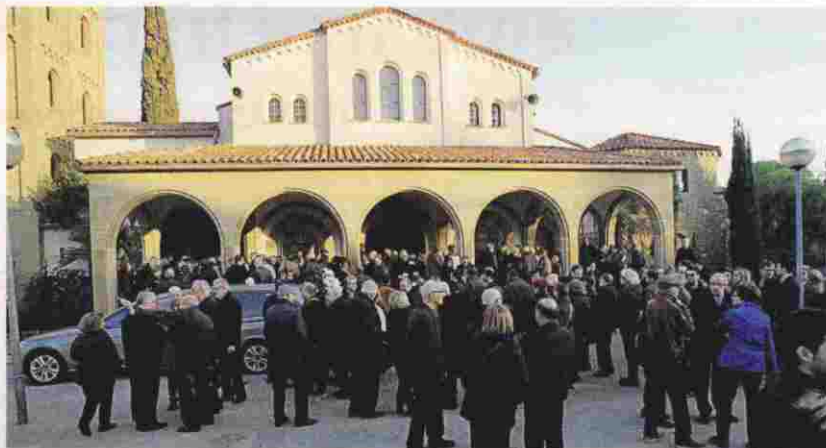
Es podria dir que el Quimet es va convertir en mes-

tre de molts joves que volien començar en el món periodístic. Emotius han estat els missatges d'agraïment i condol de periodistes d'èxit que han circulat aquests últims dies per les xarxes socials. Ell era de la vella escola, amb la llibreta i el boli sempre a punt.

El club de la seva vida

Era un enamorat de tots els esports. Ell va practicar l'handbol i futbol. Però per sobre de tot estava el 'seu' Centre d'Esports Sabadell. 'El club de mi vida' va ser el títol del llibre que va escriure. Així va ser. De fet, se'n va anar d'aquest món amb la insígnia d'or del seu club i una corona de flors amb els colors blancs i blaus de l'equip de la seva vida.

El llibre del Quimet es va convertir en la cirereta al pastís de la seva trajectòria. És una àmplia i detallada recopilació de la història del Centre d'Esports des de la fundació

L'església de Sant Oleguer es va omplir per donar l'últim adéu al Quimet Fité

fins a l'any 1993. El va poder presentar poc després de l'últim ascens a Segona A quan la seva malaltia ja començava a avançar implacablement.

Durant més de tres dèca-

des el Quimet va seguir al Sabadell pels camps de tot l'estat espanyol, fos a Primera, Segona o Tercera Divisió, com bé diu el lema del fidel seguidor arlequinat. Molts caps de

setmana allunyat de la família que sempre va entendre que allò era la seva gran passió. Sens dubte va ser essencial el suport incondicional de la seva dona Rosa Maria i després

Su último desplazamiento

Por cuestiones de época y las circunstancias, las crónicas en 'Diari de Sabadell' e incluso el libro sobre el Centre d'Esports fueron en lengua castellana. Por ello así le queremos homenajear en el momento del adiós recordando curiosidades y anécdotas de su dilatada trayectoria profesional. Quizá la más sonada se produjo el 4 noviembre de 1978. Aquel día nació su último hijo Carles. Quimet asistió el parto, pero una vez comprobado que todo estaba bien cogió la maleta, su libreta, la cámara y se marchó a Barakaldo para cubrir el partido de 'su' Sabadell en Lasasarre. Incluso grabó los sollozos del pequeño Carles en un cassette y se escucharon en el vestuario para intentar dar suerte al equipo. No fue suficiente. Se perdió 1-0. Ese día, por cierto, debutaba un tal Josep Orríols como masajista del primer equipo. El mítico 'Honved' lo recordaba ayer a través de facebook.

Un cólico nefrítico tampoco le impidió, 24 horas después, marcharse a Oviedo. Sin olvidar sus aventuras viajeras para llegar a tiempo a la redacción y dejar los entonces carretes de fotos al recordado Pere Farrán. Un día 'conseguió' sentarse en la posición de una azafata en un vuelo que estaba lleno. Eran otros tiempos.

Quimet fue un defensor a ultranza de la cantera. No es de extrañar el cariño hacia futbolistas como Marcelino, Paco Herrera, Manolo González, Manolo Fernández, Roberto Elvira,

En la redacción de 'Diari de Sabadell' con un póster de la plantilla del último ascenso a 2ªA

Quimet Saura, Josep Parellada, Fernando Muñoz, Parras, Pedro Gala, Paquito... Algunos estuvieron ayer en su adiós. También destacar un mensaje de condolencia en las redes sociales del paraguayo exarlequinado Ramón Ángel Hicks.

Su entrenador favorito, sin duda, fue Antonio Jaurrieta. Mantuvieron una relación mucho más allá de lo futbolístico. En general siempre se llevó bien con técnicos y presidentes. En aquella época clubs y medios de comunicación formaban prácticamente una familia y a veces incluso viajaban juntos, en el mismo bus. Algo impensable ahora. Fueron más de tres décadas siguiendo al Sabadell por esos campos de Dios. Con menos medios y mucho más problemas. Sin embargo, Quimet lo hacía con pasión y vivía cada desplazamiento con ilusión. Ayer enfiló su último desplazamiento. Siempre en arlequinado.

Firmando su libro al socio José Martínez (Penya Sabadell)

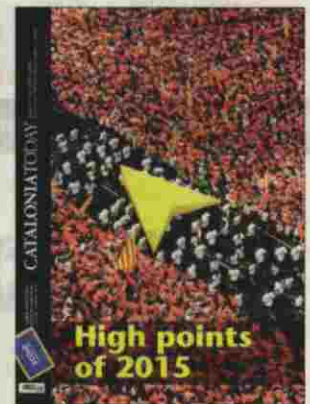
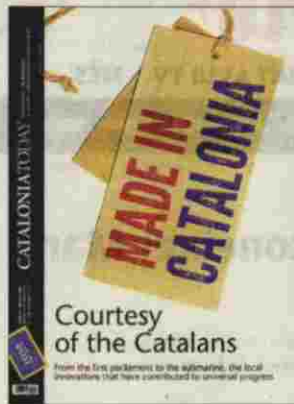
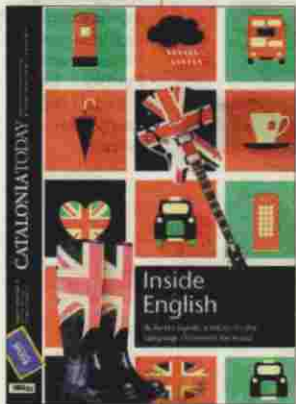

Aplaudiendo en el Estadi junto a su hijo Carles

deus seus quatre fills, el Xavi, el Miquel, l'Oriol i el Carles. Només aquest últim va seguir els passos en el món periodístic i ara exerceix a diferents mitjans de comunicació. Ahir li van donar el seu últim adéu amb missatges molt emotius. El Quimet va saber cultivar sempre l'esperit familiar i els seus néts encara recordaven les famoses barbacoas a la casa de Matadepera.

Ens deixa un referent del periodisme esportiu i una gran persona. Descansi en pau ■

En anglès, si us plau!

Un any després, El Punt Avui i Catalonia Today han consolidat l'oferta de continguts en anglès a través de la revista mensual, el programa diari 'English Hour' al Punt Avui TV, el resum del diari en anglès i un web que ofereix continguts en línia en la llengua franca internacional

A més de la revista mensual Catalonia Today, l'anglès és present cada dia tant al diari com a la televisió i al web

MARCELA TOPOR

Fa una dècada ininterrompuda que a Catalunya existeix premsa del país editada en llengua anglesa. Des que va néixer, l'any 1995, la capçalera Catalonia Today s'ha consolidat com un nom de referència per a tots els lectors que busquen informació i continguts que tractin del que passa al país, però que siguin accessibles en la llengua franca internacional.

Des del novembre de l'any passat, l'aposta per l'anglès del Grup Hermes ha anat més enllà: a part de la revista mensual Catalonia Today, que surt al quiosc els primers diumenges de cada mes, s'han diversificat els suports i es troben continguts en anglès tant a les pàgines del diari El Punt Avui, que publica cada dia les notícies més destacades en anglès, com a la graella de programes del Punt Avui Televisió. En aquest sentit, el programa diari en anglès (English Hour/ L'hora d'anglès) s'adreça a un ampli espectre de telespectadors, en una franja horària de quasi una hora que va de les 6.15 a les 7 de la tarda. El programa inclou programes diferents: la sèrie d'entrevistes Going Native, Catalan Connections i Small Talk; el debat d'actualitat Our Finest Hour, la tertúlia esportiva The Week in Football, i l'informatiu The News of the Week with Catalonia Today, presents per un equip de periodistes com Matthew Tree, Barney Griffiths, Neil Stokes i Nicole Millar. A més, la web www.cataloniaday.cat ofereix continguts en anglès.

Gràcies a l'impuls capdavanter del Grup Hermes i el seu compromís amb el

Thumbnail image of the Catalonia Today website interface showing various news sections like 'The news and Going native', 'Just one grain of sand', 'PP only party not to sign anti-corruption pact', and 'Today is the first match in Paris'.

EL PUNT AVUI 41

concepte de tercera llengua, la premsa catalana disposa d'una referència indispensable que cobreix diverses necessitats al mateix temps. En primer lloc, la més evident: en el món globalitzat, a cada país hi ha publicacions i mitjans editats en llengua anglesa que responen a les expectatives que obre la internacionalització de la societat contemporània. Ara més que mai, en uns moments en què Catalunya reclama el seu propi lloc al món, la necessitat d'explicar la realitat catalana en anglès continua intacta. Les empreses, els treballadors, els estudiants, els científics, el sector dels serveis... en definitiva, el sistema socioeconòmic gira més dinàmicament si s'internacionalitza i s'obre al món. Això,

avui, és força evident, però una dècada enrere no ho era tant, i d'aquí la importància de l'aposta estratègica pel Catalonia Today.

MILLORAR COMPETÈNCIES

En segon lloc, amb aquesta capçalera es vol contribuir a millorar les competències lingüístiques en la llengua internacional imprescindible. Tot i que en aquests darrers anys els estudiants més joves estan assolint alts coneixements d'anglès, Catalunya encara no ofereix uns nivells acceptables de competència lingüística en la llengua franca internacional. Hi ha economies a Europa molt menys robustes que la catalana la població de les quals té, en canvi, un coneixement de l'anglès molt superior.

Per això, la tercera llengua s'ha convertit en un objectiu a assolir de tal manera que a qualsevol universitari català se li exigeix una alta competència de l'anglès.

Durant més de deu anys el conjunt de continguts que s'ofereixen amb la capçalera del Catalonia Today ha anat creixent en les propostes a una comunitat de lectors cada dia més àmplia i internacionalitzada. A més, l'aposta per oferir continguts audiovisuals en anglès des de les ones del Punt Avui Televisió ha permès ensenyar Catalunya de portes endins i de portes enfora a través d'un llenguatge nou, conèixer personalitats i personatges que treballen a casa nostra en anglès o que tenen l'anglès com a primera llengua.

Portades del Catalonia Today, el resum del diari en anglès i l'equip de l'"Hora d'anglès" EL PUNT AVUI

TOMÁS ALCOVERRO
Beirut

El seu llibre en àrab *Al-Assad, entre la dimissió i la destrucció planificada* es va exhaurir en un tres i no res. Sami Kleib, influent i popular periodista libanès, presentador de la televisió Al-Maiadin, competidora d'Al-Jazira al món àrab, on anteriorment havia treballat, col·laborador del diari *As-Safir*, amb una prestigiosa carrera a París com a cap del servei àrab de France Internationale i a Radio Monte Carlo, ha publicat 675 pàgines per aclarir l'horrible conflicte sirí, tan vital per al món.

Efusiú i brillant, Kleib és una estrella al firmament de la informació de l'Orient Mitjà.

"He escrit el llibre -diu- no per defensar el règim o l'oposició, ni sóc clement ni condescendent amb els uns o els altres. Hi ha hagut un bombardeig, una manipulació de televisions i premsa que presentaven el règim de Damasc com una dictadura que calia destruir tant si com no".

Centenars de pàgines d'un llibre imprescindible, polèmic, que refuta les tesis de la política i de la informació occidental i d'alguns estats àrabs sobre el Govern de Damasc, insistint en la responsabilitat dels grups de l'oposició armada en la violència, un llibre publicat a Beirut i que molt aviat serà traduït a l'anglès, al rus i al persa.

Han variat les relacions de força entorn de Síria. En les seves conclusions, Kleib creu que el país no es dividirà, que la guerra només acabarà amb un acord internacional dirigit pels EUA i Rússia, que l'OTAN no acceptarà un èxit militar del president Putin i que Al-Assad, es vulgui o no, seguirà en el poder.

"Hi haurà eleccions el 2017 o 2018 -m'assegura- i Al-Assad continuarà a la presidència de la República".

Què aporta el seu llibre?

Divulgo documents exclusius, inèdits, converses entre el president Al-Assad i l'exsecretari d'Estat nord-americà, Colin Powell, per exemple, que es remunten a l'any 2003, en el temps de la guerra de l'Iraq. Vaig co-

"Ni Al-Assad ni l'oposició no són innocents"

Sami Kleib, periodista i investigador libanès

Sami Kleib, una estrella al firmament de la informació de l'Orient Mitjà

mençar a investigar amb el meu equip els documents de la Lliga Àrab, redactats al principi del conflicte, l'any 2011, quan va decidir tancar les portes a Síria. Vaig ser al Caire per consultar-los i el president Al-Assad va acceptar verificar amb mi els seus continguts. Vaig anar a Ginebra, on em vaig entrevistar amb líders de l'oposició. A París vaig treballar als arxius del Quai d'Orsay i de l'Elisi. Durant la meua estada a la capital francesa vaig conèixer molts polítics de l'oposició siriana, i vaig cobrir els viatges dels presidents Chirac i Sarkozy a Damasc i Beirut, i això em va permetre conèixer

els expedients de les relacions franco-sirianes. He visitat tots els països implicats en el conflicte sirí, Rússia, Iran, Aràbia Saudita, Turquia, Qatar. Vull insistir que el meu llibre és sobretot un llibre acadèmic. No hi he posat els meus sentiments, sinó que és producte d'una investigació científica.

Què diuen les converses entre Al-Assad i Colin Powell?

Més que parlar de la guerra de l'Iraq, parla de Síria. Powell li demanava que trenqués les relacions amb l'Iran, amb Hizbul·lah, que tanqués les oficines palestines a Damasc, assegurant-li que això li permetria

comptar amb els Estats Units. L'instava també a acostar-se a Israel, la qual cosa és una bogeria. En aquests documents em vaig adonar que Al-Assad era més fort del que es creia. Però es va equivocar en estrènyer les relacions amb el president Mahmud Ahmadinejad i el xeic Nasrallah. La foto conjunta va escandalitzar Washington.

Vostè tracta molt del paper dels EUA en el conflicte sirí abans que el dels francesos, saudites, qatarians, turcs...

Va ser a la conferència de la Universitat del Caire del 2010 on el president Obama va establir la política de donar suport a la con-

fraria dels Germans Musulmans. Va ser des dels Estats Units on els grups de l'oposició siriana van cometre un greu error en demanar el canvi de règim de Damasc. Al-Assad no va saber conviure amb l'oposició perquè tenia por que s'aliés cada vegada més amb Occident. El seu pare va saber manipular-la perquè la considerava una carta estratègica. Ni Al-Assad ni l'oposició no són innocents. Tots han ajudat a parar una trampa a aquest país.

Al-Assad no hauria d'haver tingut en compte, al principi de la rebel·lió, alguna de les reivindicacions de l'oposició?

Una de les seves condicions era que constituís un govern amb la meitat dels ministres que pertanyessin als Germans Musul-

GUERRA DE SÍRIA

"Estic en contra de la teoria del complot, que tot està provocat només des de l'exterior"

BATALLA INTERNACIONAL

"Els rebels han estat víctimes d'interessos que els sobrepassen i els atropellen"

mans. Turquia i Qatar estaven al corrent que l'enderrocament del seu règim portaria la confraria al poder.

Qui són els culpables de la destrucció de Síria?

Estic en contra dels que creuen en la teoria del complot, dels que consideren que la guerra de Síria és exclusivament una acció provocada des de l'exterior. Això és una injustícia per als que s'han rebel·lat per obtenir més llibertat i millors condicions de vida. Però aquestes persones han estat víctimes d'interessos que els sobrepassen i els atropellen. Els que pensen que la destrucció ha estat provocada perquè Al-Assad no ha volgut abandonar el poder, concentrant tots els problemes en la seva personalitat, obliden que la regió s'ha convertit en un camp de batalla internacional en la qual la seva sortida seria una victòria per als uns i una derrota per als altres.●

Un 'nou' diari per a un nou país

La nova redacció d'El Punt Avui a Girona, estrenada l'estiu passat.
MANEL LLADÓ

XEVI XIRGO

● El Punt Avui es prepara per afrontar els nous reptes de futur, i ho fa com no podia ser d'una altra manera: recuperant els seus orígens i posant a primera línia la informació de proximitat, al diari, al web i a la televisió. En un moment de grans transformacions, en què el país es prepara per encarar el seu futur desacomplexadament, El Punt Avui començarà l'any reordenant els seus continguts, donant molta més importància a l'opinió (fins al punt que si-

El Punt Avui es reordena a partir de gener, acosta el 'zoom' als seus lectors amb noves edicions i transforma els seus suplementos del cap de setmana

tuarà la secció de Punt de Vista a l'inici del diari) i iniciant un procés que l'acostarà molt més als seus lectors, obrint noves edicions i potenciant encara més la informació de proximitat. Aquest és el nostre repte: ser el diari més proper, el de capçalera, buscant la millor combinació entre la informació local i la nacional. Aquest és un país petit però que nosaltres el volem fer gran. Volem ser més lliures i volem estar més ben informats. I per això a partir de gener iniciem un procés que ha de culminar amb un *nou* diari que és alhora un nou web i una nova televisió. Perquè som

Acte de presentació de l'edició del Maresme d'El Punt Avui, que va reunir gairebé la totalitat dels alcaldes de la comarca a Mataró, ara fa unes setmanes.

QUIJIM PUIG

una empresa de serveis que té una sola espina dorsal: la informació. I això és el que volem continuar servant als nostres lectors i espectadors: informació, més propera (amb noves edicions locals, que en projectem fins a vint-i-cinc), més especialitzada (i per això proposem a partir de gener un retorn als suplementos dominicals monogràfics) i adaptada als nostres temps, amb una web molt més actualitzada i amb una televisió que vol ser també de proximitat.

Al llarg d'aquest suplement especial avui expliquem les principals novetats d'aquest 2016. A partir del dos de gener, un nou ordre al diari, amb l'opinió al davant, amb

Un suplement cada cap de setmana

Amb l'inici de l'any estremem també una nova fórmula per als suplementos del cap de setmana. El primer diumenge de mes, Presència; el segon, L'Econòmic; el tercer, Cultura; i el quart, el nou Barçakids, la revista per als més joves, que passa a tenir més espai i nous apartats. Els suplementos guanyen espai i recuperen la seva pròpia identitat, tal com ens havien suggerit els mateixos lectors després de la darrera remodelació.

més espai dedicat a la secció de Nacional i reordenant les informacions de serveis. A partir del darrer cap de setmana de gener, la posada en funcionament de l'edició de Catalunya Central, que se sumará a les actuals edicions de Barcelona, Girona, Camp i Ebre, Lleida i Maresme; una nova edició que és el tret de sortida de les que vindran al darrere al llarg dels propers mesos i anys. I, coincidint amb l'entrada d'any, la remodelació dels suplementos del cap de setmana. En definitiva, un diari, una web i una televisió al servei d'un sol objectiu: els seus lectors i el seu país. I amb uns referents i una línia editorial molt clars.

Una lectora d'El Punt Avui llegeix l'edició de l'Onze de Setembre del 2012
ALBERT SALAMÉ

La referència en català

GEMMA BUSQUETS

● Els lectors continuen fent confiança a la marca històrica de la premsa en català, fruit de la fusió de dues capçaleres pioneres durant la Transició, l'Avui (nascut el 1976) i El Punt (el 1979). Així ho avalen les xifres, que converteixen El Punt Avui en el diari de referència de la premsa editada únicament en català, amb una difusió de 23.659 exemplars durant els mesos de gener a juny d'enguany. Són xifres certificades per l'OJD (Oficina de Justificació de la Difusió), que és l'organisme que s'encarrega del control de la difusió –vendes als quioscos i subscripcions, entre altres– a partir de les dades que declaren els editors i que posteriorment l'OJD audita.

El diari es manté ben situat en el mercat català tenint en compte l'actual context general de crisi de la indústria periodística

El Punt Avui continua ben situat en el mercat català tenint en compte l'actual context de crisi de la indústria periodística, amb un descens de consum de premsa escrita que es percep sobretot al quiosc, on hi ha una davallada de vendes generalitzada. També ha caigut l'altra gran font d'ingressos, la publicitat, en descens en

mitjans impresos des del 2008.

Tot i el panorama negatiu, amb xifres inferiors a les de fa cinc anys, El Punt Avui demostra la seva força en un altre rànquing: el de l'Estudi General de Mitjans (EGM). Amb 131.000 lectors, segons les dades de l'última onada d'aquest any –fetes públiques el 3 de desembre–, continua essent el tercer diari d'informació generalista més llegit a Catalunya, darrere de *La Vanguardia* (637.000 lectors) i *El Periòdic* (466.000). Les xifres de l'EGM són el resultat d'una mostra d'enquestes.

Hi ha un canvi de costums dels lectors de premsa escrita que va més enllà de la compra al quiosc o la subscripció, entre els quals hi ha la irrupció d'Internet. En aquest sentit, des de la fusió de les dues capçaleres, el juliol del 2011, es va unifi-

Continua essent el tercer diari d'informació generalista més llegit al país, segons l'EGM

car també el web, elpuntavui.cat, amb la voluntat d'ampliar la vocació local i reforçar l'ambició nacional del projecte periodístic. I en aquest sentit, les xifres avalen el creixement positiu del diari en la seva versió digital. Les dades auditades per l'OJD el 2011 atorgaven 638.214 usuaris únics; les últimes xifres corresponents a l'OJD del novembre del 2015 són d'1.076.235. L'increment és més que destacable: 438.000 usuaris més. També ha crescut el nombre de visites: prop de 2 milions el mes de novembre.

El lector és fidel a la capçalera de país sobretot en moments transcendentals per a Catalunya. El seguiment al web dona els números més alts. I ho demostren les xifres al diari digital registrades durant les últimes eleccions catalanes del 27 de setembre: gairebé 96.000 navegadors únics, 120.834 visites i 295.000 pàgines vistes. L'audiència rècord al web es va registrar l'endemà dels comicis, el 28 de setembre, amb 106.000 navegadors únics, 127.473 visites i 359.720 pàgines vistes.

Ricardo Acirón (1943-2015)

Maestro de periodistas canarios

► Recomendaba huir de la vanidad propia de quien ve su nombre en letras de molde

El nombre de Ricardo Acirón guarda una doble vinculación periodística con su tierra de adopción, Tenerife. Primero como redactor, jefe de sección, secretario de redacción, redactor jefe, director y subdirector de «La Tarde», más tarde en Jornada y después en «El Día», donde ocupó todos esos cargos. Y en segundo término, con las nuevas generaciones de periodistas surgidos de la Universidad de La Laguna (ULL), donde fue el símbolo de la incorporación de los estudios sobre comunicación en la casa de estudios tinerfeña desde los mismos inicios. Allí impartía su magisterio, siempre recordando a sus alumnos que este es un oficio donde se sigue aprendiendo cada día, que fue el modo de recomendarles huir de la vanidad propia en la que puede caer quien vea su nombre impreso en letras de molde al ejercer su trabajo. A los doctorandos que acudían a él como director de tesis, les recomendaba su clave para el éxito «trabajo, trabajo, trabajo y seriedad».

Nació en 1943 en Caminreal (Teruel), pero fue en la isla del Teide donde desarrolló casi toda su carrera profesional. Estaba casado y era padre de tres hijos. Maestro de Enseñanza

ABC

Primaria, licenciado y doctor en Ciencias de la Información, y catedrático de Periodismo, compatibilizó la investigación y la docencia con el ejercicio activo del periodismo durante 37 años. La muerte le encontró el jueves 17 de diciembre en la Clínica Universitaria de Navarra, en la que estaba ingresado como consecuencia de un cáncer. Hacía muy pocos días ac-

Ricardo Acirón Royo nació el 21 de enero de 1943 en Caminreal (Teruel) y murió el 17 de diciembre de 2015 en Pamplona. Ejerció el periodismo durante 37 años en diferentes medios canarios y se dedicó a la docencia en la Universidad de La Laguna. Era el socio número 1 de la Asociación de la Prensa de Tenerife, que le otorgó el premio Patricio Estévez.

baba de otorgársele el premio Patricio Estévez a la trayectoria profesional, por parte de la Asociación de la Prensa de Tenerife, de la que era el socio número 1.

A lo largo de su carrera, fue subdirector del periódico «El Día» hasta 2002 y desde entonces se dedicó a tiempo completo a la Facultad de Periodismo de la Universidad de La Laguna, de la que fue uno de los impulsores. Acirón se licenció en Periodismo en el Instituto de la Universidad de Navarra en 1981 y obtuvo el doctorado en Ciencias de la Información en 1986 en la Universidad Complutense de Madrid. Desde 1991, fue catedrático en la Facultad de Periodismo de la Universidad de La Laguna y ostentó el cargo de profesor visitante de La Laguna (1991).

Combinó la tarea diaria con la publicación de numerosos libros y estudios, y dirigió también el Centro Internacional para las Ciencias de la Comunicación (Cicicom), fundación promotora de la Facultad de Ciencias de la Información de La Laguna. Durante su carrera profesional, dirigió 31 tesis doctorales, diez de ellas en coordinación interdepartamental. Fue autor de 76 ponencias, de varios ensayos y conferenciante en 64 ocasiones. Entre los reconocimientos recibido en la isla de Tenerife, fue nombrado Hijo Adoptivo de Santa Cruz de Tenerife y posteriormente del Cabildo Insular. Además, era académico honorario de la Academia Canaria de la Lengua.

BERNARDO SAGASTUME

Més a prop que mai

Mig any després de la sortida de Maresme, Barcelona, Camp i Ebre i Lleida, El Punt Avui publicarà a finals de gener una edició a la Catalunya Central i n'estudia fer fins a 25

LES XIFRES

6

Edicions tindrà a finals de gener El Punt Avui: Girona, Barcelona, Maresme, Camp i Ebre, Lleida i Catalunya Central.

25

Edicions per al Principat és el que preveu el pla estratègic de l'editora per als pròxims tres anys.

26

Portades cada dia es faran quan es completi el projecte. Una de general que compartiran totes les edicions i una per a cada edició.

EMILI GISPERT

● El Punt Avui continua apostant fort pel diari nacional per edicions com a projecte de creixement i de futur. A finals de gener sortirà al carrer una edició per a la Catalunya Central que, en un primer estadi, tindrà com a àmbit de difusió les comarques d'Osona, el Bages, el Berguedà i l'Anoia. Mig any després de la posada en marxa de les edicions de Maresme, Barcelona, Camp i Ebre i Lleida, que el 28 de juny passat es van sumar a la de Girona, l'editora ha decidit fer un pas més en la direcció d'aprofundir en la informació local, ateses les bones perspectives generades en els territoris on ja hi té edició.

La sortida amb edició pròpia a la Catalunya Central, aquest nou impuls al diari nacional per edicions, s'emmarca dins el pla estratègic d'Hermes Comunicacions per al desenvolupament dels productes de paper en els pròxims anys. Tot i que el calendari d'accions no està tancat, la direcció treballa amb la idea d'arribar a fer 25 edicions diferents per a tot el Principat en els pròxims tres anys.

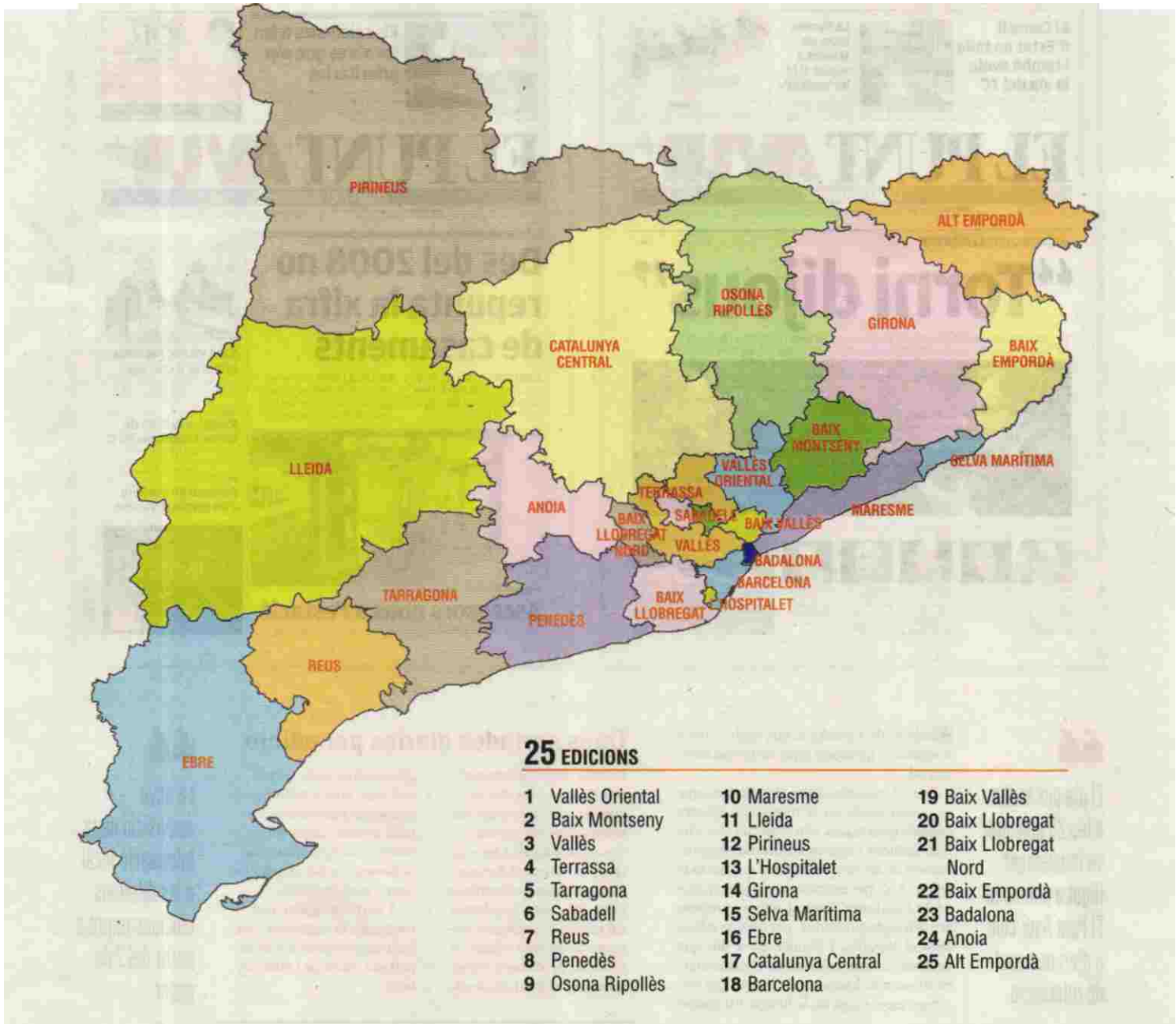
El principi en què es basa el projecte queda reflectit en un vell eslògan que el diari ja utilitzava quan era El Punt, abans d'incorporar la capçalera de l'Avui: "Perquè les comarques són capitals." La frase expressa el valor que dona l'editora a la informació local i la voluntat d'acostar-se al màxim al lector, apropant el zoom a la informació del territori. En la mesura del possible és, clar, perquè l'evolució i la velo-

citat del pla dissenyat dependrà de la capacitat de generar nous lectors, subscriptors i anunciants a cadascun dels territoris on es preveu acabar fent una edició. Per aquest motiu, el projecte periodístic avança paral·lelament al treball comercial sobre el terreny, indispensable per generar els recursos necessaris. Encara més, la feina comercial és prèvia a la sortida d'una edició. És, per exemple, el que ha passat a les quatre comarques que configuren, ara per ara, l'edició de la Catalunya Central, on fa mesos que hi treballa l'equip comercial.

A partir de l'1 de febrer de l'any vinent El Punt Avui sortirà, doncs, al carrer amb sis edicions diferents cada dia: Girona, Barcelona, Maresme, Catalunya Central, Camp i Ebre i Lleida. Cadascuna d'aquestes edicions tindrà la seva pròpia portada, i a l'interior, quatre planes d'informació del territori i una plana dels serveis, que el lector trobarà dins la secció d'Apunts. De fet, aquesta disposició de la informació local ja regirà des del proper 2 de gener, gairebé un mes abans que surti la nova edició. Perquè, tal com s'explica en aquesta publicació especial, coincidint amb el nou any s'implementaran un conjunt de canvis tant en el diari com en els suplementes dominicals.

Pel que fa a la informació local, l'única diferència respecte de la distribució actual, és que el que ara anomenem "Altres edicions" i publiquem al final de la secció de cada territori sortirà tancant la secció de Nacional i que els serveis de cada edició aniran al final de la secció d'Apunts. No variarà el volum d'informació, llevat de

Newspaper page layout for 'EL PUNT AVUI+' (Diari Nacional). Main headline: 'Torni dijous'. Sub-headlines include 'El Consell d'Etat no falla i també avala la via del TC' and 'La fiscalia insta els Mossos a vigilar si hi ha 'sedició''. Includes a photo of a man speaking and a small 'nova' logo.

Newspaper page layout for 'EL PUNT AVUI+' (Diari del Maresme). Main headline: 'Des del 2008 no repunta la xifra de casaments'. Sub-headlines include 'Els calellencs trien les obres que són prioritàries' and 'Ascensors nous a l'estació'. Includes a photo of a train station and a 'COMPLIEM' logo.

El pla per arribar a les 25 edicions va íntimament lligat a potenciar El Punt Avui com a diari nacional de referència

L'edició de Barcelona, que amb la nova distribució, guanyarà espai de forma substancial. Les 25 edicions sobre el Principat, que es poden veure en el mapa que il·lustra aquesta informació, són l'objectiu que s'ha fixat l'editora i acaben sortint del desglossament de les sis que hi haurà en marxa el febrer. Així, per exemple, el pla preveu que de la Catalunya Central que es proposa ara se'n segregui Osona, per fer una edició amb el Ripollès, i l'Anoia. És a dir, que s'acabin fent tres edicions en el mateix territori on n'hi haurà una. Com es pot observar, en el mapa de la futura distribució

Dues portades diàries per edició

Un dels trets diferenciadors d'El Punt Avui és que té dues portades: una per als temes d'interès general, que es publiquen a les seccions de Nacional, Europa-Món o Cultura i espectacles i una altra per a la informació local. És l'expressió diària de la voluntat d'oferir al lector un producte complet: arrelat al territori, nacional-

ment compromès i amb una visió pròpia del món. Segons la valoració que en fa la direcció, cada dia es decideix quina portada va al davant i quina es col·loca com a contraportada. A partir del gener, una cinta sota la capçalera marcarà clarament quina és la portada nacional i quina la local.

La nova disposició de la informació local a les diferents edicions regirà a partir del 2 de gener

sortim

La cultura popular se'n va a fira

Marenses posa a l'aparador la cultura popular i els espectacles d'empla a la Fira Moixentseña, que se celebra del 15 al 21 d'octubre, amb més de cent comparses, pop de tres-cents activistes i propostes noves com Prepono o Focus Vilafranca

MARIA JOU JAMES / BARCELONA

El festival de la Fira Moixentseña, que se celebra del 15 al 21 d'octubre, amb més de cent comparses, pop de tres-cents activistes i propostes noves com Prepono o Focus Vilafranca

44 - *Formes* / 11 d'octubre de 2015

dèdicions hi ha espais que coincideixen amb una comarca administrativa (Maresme o Anoia), d'altres amb una agrupació de comarques (Ebre o Catalunya Central) i unes quantes són ciutats (Sabadell, Terrassa o Badalona).

Del conjunt del projecte és també remarcable la previsió de convertir en el futur l'actual edició de Girona en quatre edicions: Girona, Alt Empordà, Baix Empordà i Selva Marítima. És una distribució que entronca amb els orígens del Punt Diari, que el febrer del 1979 ja va sortir al carrer amb tres edicions.

El pla per arribar a les 25 edicions va íntimament lligat, d'altra banda, a la potenciació d'El Punt Avui com a diari nacional de referència, més compromès que mai amb el procés que viu el país, i a la potenciació i a la millora del web i de la televisió del grup.

A l'esquerra, una mostra de com quedaran les noves portades de l'edició nacional i d'una edició local. A dalt, una pàgina del Sortim, que passa a publicar-se al diari.

Sortim, cada divendres

Amb els canvis que hi haurà al diari i als setmanaris a partir del dia 2 de gener, la secció Sortim, que es publica cada setmana a Presència, s'integrarà a les planes d'informació local de cada edició. Així, cada divendres, el lector podrà

tenir en dues planes una acurada selecció de les fires, festes i activitats de cultura popular i tradicional del cap de setmana en el territori de la seva edició, així com una referència als actes més importants dels Països Catalans.

Un web renovat

La versió digital del diari renovada aquest any inclou més serveis i facilitats per llegir-lo en tots els suports

CARLES RIBERA

● Més d'un milió d'usuaris únics mensuals, prop de dos milions de visites i quatre milions i mig de pàgines vistes. Aquestes són les credencials digitals d'un diari (www.elpuntavui.cat) que aquest any –que s'està a punt d'acabar– ha incorporat diverses novetats per tal de continuar millorant el servei i les prestacions per als seus lectors i abonats. El resultat és que els seguidors d'El Punt Avui poden experimentar des de fa uns mesos un web tecnològicament millor: més ràpid, amb un disseny més actual i, especialment, adaptable a la cada cop més versàtil gamma de terminals portàtils, especialment telèfons i tauletes, que amb la nova actualització disposen d'un sistema de lectura molt més llegidor. Entre les millores i noves prestacions hi ha fotogaleries més impactants, elements de vídeo per completar notícies i la possibilitat d'enllaçar les informacions amb programes d'El Punt Avui Televisió que estiguin relacionats amb cada informació.

El portal digital disposa d'una portada única amb continguts nacionals i locals i amb les seccions habituals. També incor-

Entre les millores hi ha elements de vídeo i l'adaptació a dispositius mòbils amb una versió molt millorada

Dos webs confluent que van creixent

El 31 de Juliol del 2011 va representar la unió de dues capçaleres històriques no només en el suport de paper sinó

també en les edicions digitals. L'Avui.cat, el primer web d'un diari convencional que hi va haver a Catalunya, i El-

punt.cat van unir forces per oferir un producte competitiu que des d'aleshores no ha deixat de créixer en usuaris.

pora un sistema millor per llegir les pàgines del diari en format Pdf, que com els lectors habituals saben figura en lloc destacat cada vegada que s'accedeix al web.

En una societat tecnològicament dinàmica com l'actual, El Punt Avui també ha decidit adoptar un model de distribució digital de les notícies molt més integrat

amb les xarxes socials, tant pel que fa a la presentació com a l'organització de la redacció. Per tant, s'ha posat en marxa un procés d'actualització permanent feta pels periodistes de la redacció que anirà guanyant immediatesa en els pròxims mesos.

La remodelació del web del diari és un procés dinàmic que va incorporant pro-

› Webs del Grup › Tradueix-nos
 Dilluns, 15 Juny 2015

EL PUNT AVUI+ David Riera Ribes Surt

S f t Q Cercar

SECCIONS · EDICIÓ IMPRESA · EL PUNT AVUI TV · MÉS ·

PORTADA TERRITORI SOCIETAT PUNT DIVERS POLITICA ECONOMIA CULTURA COMUNICACIÓ OPINIÓ ESPORTS

CULTURA Múnic - 15 Juny

Pep Guardiola donarà a conèixer Martí i Pol a Múnic

- Intervindrà en un acte el 30 de juny de l'Institut Ramon Llull i l'Institut Goethe en la Literathaus i explicarà la relació que va mantenir amb el poeta de Roda de Ter

A les imatges, alguns exemples de l'aspecte que ofereix el web d'El Punt Avui, amb més claredat i moltes més prestacions i serveis.

gressivament millores i novetats. Així, també s'ha començat un procés per anar adaptant al nou sistema tots els continguts dels diferents productes relacionats amb el grup El Punt Avui, com ara els setmanaris Presència, Cultura i L'Econòmic, L'Esportiu i el Catalonia Today, a banda de potenciar la difusió per internet dels continguts audiovisuals d'El Punt Avui TV.

Pel que fa a la televisió, doncs, al web del diari s'hi pot trobar la graella del dia i l'arxiu de tota la programació emesa ordenada per programes, entre els quals destaquen, entre molts d'altres, *L'illa de Robinson*, *L'hora d'anglès* o el *Via Europa*. Així, el telespectador que no hagi pogut veure algun dels programes sintonitzant El Punt Avui Televisió o que els vulgui tornar a veure, els tindrà disponibles poques hores després al web del diari.

Un altre element fonamental continua sent el bloc dels serveis, que sempre ha estat una aposta forta del diari destinada a satisfer les necessitats no només informatives i periodístiques dels lectors. Totes aquestes millores són accessibles amb la modalitat de mur de pagament amb el preu més competitiu del mercat (actualment a partir de 4 euros al mes) que permet l'accés a tots els webs, als Pdf de l'edició impresa i a les aplicacions d'El Punt Avui i de L'Esportiu a més d'accedir als Pdf dels setmanaris Cultura, L'Econòmic i Presència i el mensual Catalonia Today, tot plegat des de dispositius Android, iPhone i iPad.

“
 La remodelació del web del diari està sent un procés dinàmic que va incorporant millores progressives

elradar

La final del Mundial va ser més vista per 8TV que per Telecinco. ISSEI KATO / REUTERS

La final del Mundial de Clubs atorga un rècord històric a 8TV

La coincidència, aquest diumenge, de la final del Mundial de Clubs i la nit electoral va permetre a 8TV batre el seu rècord històric d'audiència, amb un 8% de quota de pantalla mitjana durant el dia. Aquesta xifra supera en dues dècimes l'anterior màxim, el 7,8% obtingut el 23 de setembre gràcies al cara a cara entre el president d'ERC, Oriol Junqueras, i el ministre d'Afers Estrangers, José Manuel García Margallo. Això va convertir aquesta cadena en la cinquena més vista del dia, lluny del 15% de TV3 però a menys d'un punt de La Sexta (8,8%), Antena 3 (també 8,8%) i Telecinco (8,6%), i clarament per sobre del 6,2% de La 1.

A la nit, l'especial de 8TV va tenir 164.000 espectadors i un 5,8% de quota de pantalla durant més de cinc hores, però va ser al ma-

tí, amb el partit entre el River Plate i el Barça, quan el canal del Grupo Godó es va disparar. La transmissió del matx va aconseguir una mitjana de 486.000 seguidors i un 30,6% de *share*, de manera que va liderar clarament la franja matinal per davant de la narració de Telecinco, que es va quedar amb 407.000 persones i una quota del 25,7%.

De mitjana, els sis partits del Mundial van aportar a 8TV 124.000 espectadors i un 14,7% de *share*. Al marge de la final, però, l'únic que va aconseguir xifres destacables va ser l'altre partit del Barça, la semifinal contra el Guangzhou, que va reunir 192.000 persones i va assolir una quota del 22,5%. En aquest cas, la narració de 8TV també va superar la de Cuatro, que es va quedar amb 185.000 espectadors i un 21,6%. **A.C.R.**

Víctor Urrutia deja Vocento y Coca-Cola Iberian Partners

El empresario vendió las acciones de las dos firmas antes de salir

Eva Díaz MADRID.

El empresario Víctor Urrutia Vallejo, uno de los hombres más ricos de España con una fortuna estimada en 400 millones de euros, según la revista *Forbes*, abandonó ayer el

consejo de administración de Vocento y de Coca-Cola Iberian Partners.

Urrutia, de 73 años, vendió el pasado 17 de diciembre el 10,1 por ciento de las acciones que tenía en Vocento por 17,1 millones de euros. El empresario ponía así fin a su relación con la compañía editora del diario *Abc* después de 25 años. Era vicepresidente y consejero de la empresa a través de su firma constructora Lima, representada por su

hijo Juan desde 2012. Tras la venta de su parte en Vocento, la empresa esperaba la salida de Lima del consejo de administración, que se notificó finalmente ayer a la Comisión Nacional del Mercado de Valores (CNMV).

La salida de Vocento, tras varios años enfrentado a parte del consejo por la gestión de la empresa, coincide también con la marcha del empresario de Coca-Cola Iberian Partners. El Boletín Oficial del Registro

Mercantil notificó ayer el cese de Urrutia Vallejo como consejero, con el posterior e inmediato nombramiento de la firma catalana de servicios financieros Begindau.

El coste de la fusión

El empresario y dueño de la Compañía Vinícola del Norte de España (Cvne) vendió su 5 por ciento en participaciones de Coca-Cola el pasado mes de julio, antes de la fusión de las embotelladoras. La concen-

tración de fábricas que impuso la multinacional suponía al grupo español asumir un coste muy elevado propiciando la salida de otras familias emblemáticas como los Domecq, Aznar y Sáinz de Vicuña.

En su lugar, la familia Daurella pasó a hacerse con el control mayoritario de la compañía, comprando un 13 por ciento de las acciones por 800 millones de euros y acumulando así una participación total del 55 por ciento de la empresa.

Rècord amb 48.745 visitants al 'World Press Photo'

| BARCELONA | L'exposició de fotoperiodisme *World Press Photo*, organitzada per la Fundació Photographic Social Vision a Barcelona amb el suport de la Fundació Banc Sabadell, s'ha acomiadat de la capital catalana amb un rècord de 48.745 persones. Segons l'organització, aquesta edició ha crescut un 13% més.

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

accesso

INTELLIGENCE TO SHINE

Periodisme i Mitjans de comunicació

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
22/12/15	Catalans, no sabem opinar / Media.cat - Observatori crític dels mitjans	40	1

Periodisme i Mitjans de comunicació

Catalans, no sabem opinar

Dimarts, 22 de desembre de 2015

No hi ha més cec que el que no vulgui veure, però és encara pitjor aquell que ni pot ni vol i ni se li passa pel cap obrir els ulls. Les editorials, els comentaris, els tertulians i tot plegat queden descol·locats el 21 de desembre. El post (ens) ha deixat cecs als periodistes catalans (o els seus caps). El dia després de les eleccions espanyoles més interessants en lustres i fiasco. I pocs ítems per titular: Sha acabat el bipartidisme espanyol, el procés queda daquela manera i Podem diu que propiciarà un referèndum per Catalunya. Poc o molt ha estat això, i algunes brometes sobre Duran i Lleida. Doncs no, no és això. O és que no sabem opinar? Ja no sabem buscar títols? Hi ha més titulars possibles i reals: ERC guanya a Convergència en unes eleccions és un titular que a més requereix matisos interessantíssims. Podem venç a Catalunya per leix social i no pel nacional, per molt que parli del referèndum és una altra capçalera possible. I els partits estatals són més que minoritaris a Catalunya un altre possible títol. Ho escric a raig, però és el que trobo a faltar. Ens deixem endur pel primer títol que sentim o llegim. Seguim lagenda de l'altri, inclús titulant! Per què hauríem de sobreviure si no sabem diferenciar-nos entre nosaltres? Al final se sabrà tot. Deia Dostoievski que som desgraciats perquè no sabem que som feliços, però en el nostre cas sembla que tenim una opinió publicada majoritària i establerta perquè no sap que hi ha un més enllà, que hi ha els matisos i el sentit crític. Per cert, el sentit crític no és està contra duna idea o duna altra si no ser capaç, sobretot, de ser autocrític, amb totes les lletres. I ara, en un moment en que els periodistes ens ofeguem en el nostre propi cinisme val la pena prendre una mica daire i capbussar-se en les nostres contradiccions. No hi ha opinions millors que daltres, és clar que no. Però sí que hi ha de més ben formada i és la que hauríem doferir a la societat. Si us plau, no costa tant titular amb una mica de gràcia i educada mala llet.